

Οι ορεινοί όγκοι της Δυτικής Αττικής θεωρούνται οι λιγότερο «μολυσμένοι» από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, με περιορισμένη αυθαίρετη δόμηση. Η μεγάλη απειλή όμως είναι οι 42 οικοδομικοί συνεταιρισμοί που διεκδικούν από χρόνια πάνω από 15.000 στρέμματα, κυρίως σε δασικές περιοχές που χαρακτηρίζονται δημόσια διακατεχόμενη γη. Πρόκειται για εκτάσεις που πριν από δεκάδες χρόνια είχαν εκχωρηθεί από το κράτος σε ρυτινοσυλλέκτες.

Στη δεκαετία του '50, το υπουργείο Γεωργίας είχε εκχωρήσει και την κυριότητα, η οποία όμως ανακλήθηκε όταν διαπιστώθηκαν οι πρώτες αγοραπωλησίες.

Πάντως σε καθεστώς προστασίας μπαίνουν για πρώτη φορά περίπου 500.000 στρέμματα στις οροσειρές Πατέρα, Πάστρας, Γερανείων και Κιθαιρώνα, από τα οποία πάνω από το 80% είναι δασικές ζώνες, όπου κυριαρχεί το υψηλό πράσινο. Ως σήμερα, πάντως, δεν έχουν κηρυχθεί ούτε καν τοπία ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους, παρά το γεγονός ότι στα δάση της ελάτης έχουν βρει καταφύγιο ελάφια από την Πάρνηθα, μετά τις πυρκαγιές του 2007.